

Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΒΒΑΤΗ

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τὴν 9ην Ἰανουαρίου 1972
ἡμέραν ΚΥΡΙΑΚΗΝ
καὶ ὥραν: 20.30 - 21.00

Τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦν ἡ ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ.

148^u

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀγαπητέ μου Γιάγιο, προχθές τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, σέ πήρα στό τηλέφωνο νά σοῦ πῶ τὰ χρόνια τὰ πολλά, μά δέν σέ βρῆκα στό σπίτι. Γι' αὐτό στά λέω τώρα, ἔστω κι' ἂν μᾶς ἀκοῦν τόσες χιλιάδες αὐτιά. Χρόνια πολλά Γιάγιο μου.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σ' εὐχαριστῶ πού μέ θυμήθηκες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν μπορῶ νά σέ ξεχάσω, ἔχι ἀπό ἀγάπη καί φιλία καί μὴν τό παίρνεις ἀπάνω σου, μά γιατί τό χεις δίπορτο

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δίπορτο, τί ἐννοεῖς;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐννοῶ ὅτι καί μέ τὰ δύο σου τὰ ὀνόματα, εἴτε μέ τό καλλιτεχνικό : Κώστας Γιαννίδης, εἴτε μέ τό πραγματικό Γιάννης Κωνσταντινίδης, μᾶς θυμίζεις τόν Ἅγιο Ἰωάννη, γιατί καί ἂν σέ ξέρουν μερικοί μόνο σάν Κώστα, μέ τό ἐπώνυμό σου, Γιαννίδης περιλαμβάνεται καί τό Γιάννης κι' ὅπως δῆποτε εἴτε ἀπό τό ὄνομα εἴτε ἀπό τό ἐπώνυμο βρίσκεσαι μέσα στόν Ἅγιο Γιάννη.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὅπως δῆποτε, αὐτή ἡ συζήτηση γιά τὰ ὀνόματα καί τίς ἐορτές, μοῦ θυμίζει πόσο εὐκολή εἶναι ἡ σύγχρονη ἐποχή σχετικά μέ τὴν παλαιότερη ἐθιμοτυπία. Σήμερα θυμᾶσαι σέ μιά ἐορτή, τέσσερις πέντε ἴσως καί δέκα φίλους πού ἐορτάζουν καί μέ ἀνάλογα τηλεφωνήματα, δείχνεις ὅτι τοὺς θυμᾶσαι...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολύ σωστά. Παίρνεις τόν Γιάννη τόν Παπαδοστρουμπάκη :
Γιάννη μου, χρόνια πολλά, νά ζήσης νά σέ χαίρωνται οί δι-
κοί σου καί νά τούς χείρεσαι καί...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σ'εύχαριστιώ πολύ. Νά 'σαι καλά πού μέ θυμήθηκες...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπορούσα νά σέ ξεχάσω Γιάννη μου ; "Αντε καί του χρόνου
νά σέ ξαναεύχηθώ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί ξεφλᾶς μιά ὑποχρέωσι χωρίς νά τό κουνήσης ἀπό τό σπί-
τι σου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐννοεῖται ὅτι ἔχεις ἐτοιμάσει τόν κατάλογο τῶν ἐορταζόν-
των καί ἐορταζουσῶν. Εἶπαμε : Γιάννης Παπαδοστρουμπάκης.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἰωάννα Στραββπουλαδοπούλου...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιαννάκης Πολυλογᾶς, ὁ γιατρός
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιάννης Καλαποδόπουλος
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάννης Μαυροσπανάκης... ἕνα σωρό Γιάννηδες.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ὅμως τούς ἔχεις γραμμένους σ'ἕνα χαρτί, κάθεσαι στό τηλέ-
φωνό σου καί ξεφλᾶς μέ λίγα τηλεφωνήματα μ'αὐτήν τήν ἐνο-
χλητική κοινωνική ὑποχρέωσι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιὰ σιέφου ὅμως σέ χρόνια παλαιότερα τί γινότανε. Οἱ ὄνο-
μαστικές ἐορτές ἦτανε καιὸς μελᾶς. Δίγες μέρες πρίν ^{ξεφυλ} ~~πάρτε~~
λιζότανε τό βιβλίο τῶν φίλων γιά νά βρεθοῦν οἱ ἐορτάζον-
~~τες καί οἱ ἐορτάζουσες καί ἀρχίζε ἡ συζήτησις :~~ ^{ἔρχετο ἡ συζήτησις :} Ὅριστε
ἡ κυρία Παπαδοπετρανάκη
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Παπαδοπετρανάκη εἶπες ; Δέν τήν λένε Γλυκερία ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλέ αὐτή εἶναι ἡ ἄλλη, τοῦ Νιόνιου τοῦ Παπαδοπετρανάκη.
Ἐμεῖς ἔχομε ὑποχρεωσι νά πάμε σ'αὐτήν ἐδῶ, τήν Βάννα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιατί ; Τῆς Ἀγίας Β'ννας εἶναι μεθαύριο ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλέ βαννα εἶναι τό χαϊδευτικό της. Τό ὄνομά της εἶναι
Ἰωάννα... Γράφ'τηνε σέ παρακαλῶ ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τήν γράφω καί προχωροῦμε. Ἰωάννης Στουμπουρδόπουλος
εἶναι ἀνάγκη νά εύχηθοῦμε καί τόν Στουμπουρδόπουλο ;

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αστειεύεσα ; Δέν θυμάσαι πού μου ἔστειλε στήν ἑορτή μου
μιά γλάστρα μέ ἄσπρα τριαντάφυλλα ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αὐτός ἦτανε πού ἔστειλε τήν γλάστρα μέ τά τριαντάφυλλα ;
Σ' αὐτόν δέν θά πάμε... ξέρεις πολύ καλά ὅτι ἔχει πάντα χέ-
ρια ἰδρωμένα καί ἀπεχθάνομαι νά πιάνω ἰδρωμένο χέρι
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλά, μήν τοῦ πιάσης τό χέρι ...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί νά τοῦ πιάσω ; Τό πόδι γιά νά τοῦ πῶ : χρόνια πολλά ;
Τέλος πάντων, θα κάνω πάλι τήν ὑποχώρησι. Θά πάμε καί στόν
Στουμπουρδόπουλο... Μήν ξεχνᾷς ὅτι ἔχομε τόν θεῖο σου τήν
Γιαννακούλη...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν εἶναι ἀνάγκη νά πάμε καί στόν μάρμα Γιαννακούλη. 'Ο-
γδόντα χρονῶν ἄνθρωπος εἶναι καί οὔτε θά θυμᾶται ὅτι ἑορ-
τάζει.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καλέ θυμᾶται καί παραθυμᾶται καί δέν μπορούμε νά μήν πάμε
γιατί περιμένομε καί κληρονομιά ἀπό τόν μάρμα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τέλος πάντων, μέ τό κουβεντολόϊ καί τήν ἔρευνα τοῦ καταλό-
γου, τοῦ ἑορταστικοῦ εὔρετηρίου, καταστρωνότανε ἕνας κατά-
λογος ἀπό οἰκῶ ἑορτάζοντες...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Οικῶ μαζευτήκανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Οικῶ, ζωή νά 'χουμε καί ξεχάσαμε τήν κουμπάρα μας τήν
Γιοῦλα...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γιοῦλα ; 'Εορτάζει καί ἡ κουμπάρα ἡ Γιοῦλα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πῶς δέν ἑορτάζει ; 'Ιωάννα εἶναι βαφτισμένη, μά τό 'κανε
'Ιωάννα, Γιαννούλα, Γιοῦλα... "Αντε γράφ'τηνε κι' αὐτήν.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Εννιά λοιπόν... Θά πάρωμε ἕνα μόνιπο μέ τήν ὥρα
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μόνιπο μέ τήν ὥρα. Θέλομε δέκα λεπτά γιά κάθε ἐπίσηφι,
έννηά ἕως ἐπί δέκα ἐνενηντα. Μιά μιση ὥρα δηλαδή γιά τίς
ἐπισηφείες. Καί βάλε ἕλλη μιάμιση ὥρα γιά τίς διαδρομές
ἀπό σπίτι σέ σπίτι... θέλομε τρεῖς ὥρες τό μόνιπο ἀπό
ἑφτά δραχμῆς τήν ὥρα, τρεῖς ἑφτά εἴκοσι μία...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μπορεί και να μην κάνωμε τρεις ώρες. Κάποιος απ' όλους αυτούς δεν θα δέχεται. Να κρατάς κάρτες μαζί σου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θα κρατάω, μπορώ να μην έχω κάρτες μαζί μου. Δύο θ' αφήνωμε όταν δεν θα δέχονται. Μία δική μου 'Αγησίλαος Καλλιμεντζές και μία : Κύριος και Κυρία 'Αγησιλάου Καλλιμεντζέ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Και μην ξεχνάς όπου αφήνωμε κάρτες, θα τ'ίς τσακίζεις από τ'ίς δυό γωνιές, να φαίνεται ότι πήγαμε μαζί...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μά λές να μην ξέρω Εύλαλία ; Τους τύπους θα μου μάθης ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Στά λέω γιατί είσαι άφηρημένος...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φυσικά, αυτή ή προετοιμασία γινότανε δυό και τρεις μέρες πριν. Τέλος έφθανε ή ήμέρα τής έορτής. 'Ο κύριος είχε συμφωνήσει τό άμάξι, ένα μόνιππο με άσπρο άλογο... Ξέρεις ποιόν φώναξα ; Τόν άμαξά τόν Ξέρξη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ξέρξη είπες ; 'Υπήρχε άμαξάς πού λεγότανε Ξέρξης ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια, διάσημος άμαξάς τής 'Αθήνας. Δεν ήτανε Ξέρξης τό πραγματικό του όνομα, μά κάποτε έπειδή φορούσε ένα ψηλό καπέλλο σαν περινεφαλαία, κάποιος του είχε φωνάξει : Βρέ τί σοϊ περινεφαλαία φοράς ; Τόν Ξέρξη παρασταίνεις ; Και από τότε όλη ή 'Αθήνα τόν φώναζε Ξέρξη... 'Η κυρία εύχαριστιότανε γιατί ό Ξέρξης ήτανε άμαξάς όνομαστός για τ'ίς στράνες πού έκανε στόν άέρα μέ τό καμουτσίκι του και αυτές οι στράνες για τους παλαιούς άθηναίους, ήτανε σημετο έπιδείξεως. Και τήν έπομένη, στίς πέντε τό άπόγευμα ό άμαξάς στεκότανε μπροστά στό σπίτι. Κατέβαιναν ή κυρία μέ τόν κύριο. Κάποια γειτόνισσα έβγαινε στην πόρτα της : Καλέ για βίζιτες πάτε ; 'Υποχρεώσεις κυρία Κατίνα μου... Τί να κάνης ; άπαντά ή κυρία Κατίνα. "Αντε, μέ τό καλό να πάτε και μέ τό καλό να γυρίσετε μέ τήν καρρότσα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φυσικά αυτή ή έορταστική έστρατεία γινότανε βούκινο στην γειτονιά... 'Ορρότε... πάνε μέ τήν καρρότσα για βίζιτες και ύστερις σου κλαίγονται...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τέλος πάντων τό ζεύγος ξεκινούσε, μά έως ότου φθάσουν στην πρώτη επίσκεψη, ἄς ἐπωφεληθοῦμε νά θυμηθοῦμε κανένα παλαιό τραγοῦδι.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί μάλιστα ν' ἀφήσωμε τήν κλειώ νά τό διαλέξη μόνη της.
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Ποιά εἶν' ἐκείνη - πού κατεβαίνει ἀσπροντυμένη - ἀπ' τό βουνό...
- Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί νά... ἔφτασε τό ἀμάξι στην ἡ πρώτη επίσκεψη. Κατεβαίνει ὁ σύζυγος πρώτος, δίνει τό χέρι του στην γυναῖκα του γιά νά κατεβῆ καί αὐτή. Πιέζουνε τό κουδοῦνι τῆς πόρτας...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στάσου... ἄν εἶχε κουδοῦνι, γιατί τά περισσότερα σπίτια πρίν ἀπό τά 1910, εἶχανε ἐκεῖνο τό " ντούν-ντούν-ντούν... " πές' το ἐσύ Γιάννο γιατί ἐγώ δέν τό λέω καλά.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ρ ό π ρ ο ν... ποῦ νά τό πῆς πού ἔχει δύο ρῶ!... Λοιπόν κτυπᾶνε τό κουδοῦνι ἢ τό ρόπτρο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ντούν - ντούν - ντούν - ντούν... Ἄνοίγει τήν πόρτα ἡ ὑπηρετρία τοῦ σπιτιοῦ. Τί φοράει;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αὐτό τό φαντάζομαι. Μαῦρο φουστάνι μακρú έως τόν ἀστράγαλο καί κάτασπρη κολλαρισμένη ποδιά... δέν εἶναι ἔτσι;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί νάτι ἄλλο. Λευκό κολλαρισμένο μποννέ στό κεφάλι. Βέβαια αὐτό τό μποννέ, συνηθιζότανε στά ἀριστοκρατικά σπίτια μά τίς ἡμέρες τῶν ἑορτῶν καί τά φτωχότερα σπίτια, ἐφρόντιζαν νά στολίζουν τά μαλλιᾶ τῆς καμαριέρας μ' ἕνα τέτοιο κουρελάκι.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ἐρωτᾶ ὁ κύριος : Δέχονται;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα, περᾶστε...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μπαίνουν. Στην εἴσοδο τοῦ σπιτιοῦ, στό χῶλλ ἢ μᾶλλον ὅπως λεγότανε τότε τό χῶλλ, στόν ἀ ν τ ρ ἔ, ὁ σύζυγος παραδίδει τό καπέλλο του καί τό μπαστοῦνι του στην καμαριέρα. Φυσιᾶ ἡ σύζυγος περνᾶ πρώτη στό σαλόνι. Ἡ κυρία τοῦ σπιτιοῦ σηκώνεται : Χρόνια πολλά, νά ζήσετε... μερσί, μερσί.. Μά ἦτανε ἀνάγκη νά μπῆτε σέ τέτοιο κόπο;

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλέ τί λέτε ; 'Υποχρέωσις γιά τά πρόσωπα πού αγαπάμε... Καλωσήνη σας... Καθήστε... "Αν τυχόν στό σαλόνι του σπιτιού βρίσκονται καί άλλοι έπισκέπτες, γίνονται οί απαραίτητες συστάσεις : Δέν γνωρίζεσθε ; 'Ο κύριος καί ή κυρία "Αλφα... 'Ο κύριος Βήτα... ή δεσποινίς Δελτα. 'Ακολουθούν τά τυπικά : Χαίρω πολύ... χαιρω πολύ πού καμμιά φορά συνοδεύονται καί μέ χειραφίες...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Στάσου νά σέ διανόψω... Μετά τά χαιρω πολύ καί τίς συστάσεις ακολουθεῖ μία σιγή καταναυκτική, βαθυτάτη... Ούτε κίχ δέν άνούγεται τουλάχιστον γιά ένα έναμису λεπτό.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶναι ή σιωπή τῆς άμηχανίας. Κανένας δέν ξέρει τί νά πῆ. Καί φυσικά ὅλοι μισοχαμογελοῦν στά μουγγά, ὁ ένας στόν ἄλλον ένῶ οί κυρίες, κοιτάζει μέ τρόπο ή μία τί φοράει ή ἄλλη.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τέλος, ή βαθυτάτη σιωπή διακόπτεται μέ μία καθιερωμένη καί τυπική φράσι : Χμ... χμ... Σᾶς ἔκανε καί καλό καιρό σήμερα ὁ "Αη Γιάννης.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό ἦτανε. Τό σύνθημα ἐδόθη... ή κουβέντα ἄρχισε. θέμα : ὁ καιρός... Αὐτός ὁ καιρός εἶναι πάντα τό θέμα τῆς άμηχανίας όταν δέν ὑπάρχει ἄλλη συζήτηση. θυμήσου Γιάννη καί τό σχετ κό τραγοῦδι του 'Αττίκ : "Ἔχετε δίκαιο, ἔς ἀλλάξωμε δμιλία κι' ἔς ποῦμε τώρα κάτι τί γιά τόν καιρό...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Οπως δῆποτε μόλις δοθῆ τό σύνθημα τῆς συζητήσεως, τό ἀρπάζου νε ὅλοι σάν ναυαγοί πού πιάνουν μία σανίδα σωτηρίας. Καί μία ἀπό τίς κυρίες θᾶ πῆ : Ναι, μά ξεγελάει αὐτή ή λιανάδα. Σκεφθῆτε ὅτι ὁ 'Αντώνης βγγῆνε χωρίς παρντεσσοῦ...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι βρέ Γιάννη. Τό πανωφόρι τό λέγανε τότε παρντεσσοῦ.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Φυσικά αὐτή ή ἀποκάλυψις τῆς τόλμης του κυρίου 'Αντώνη νά βγγῆ χωρίς παρντεσσοῦ, δημιουργεῖ νέο θέμα συζητήσεως ἰδίως ἀπό τίς κυρίες : "Α, ὄχι, δ'ν κᾶνετε καλά... Σκεφθῆτε ὅτι αὐτός ὁ καιρός εἶναι ὁ καιρός ὑποουλός...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ασφαλῶς δέν κάνετε καλά. Σκεφθῆτε ὅτι αὐτὴν τὴν ἐποχὴ κάνει θραῦσι αὐτὴ ἢ ἐγγλέζικη ἐπιδημία, ἢ ἰμφλουέντζα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τρομερὴ ἀσθένεια ἢ ἰμφλουέντζα. Μοῦ ἔλεγε ὁ γιατρός ὁ Κοινοπούλακης ὅτι δέν προλαβαίνει τίς βίζιτές του. "Ἐχει κάπου εἴκοσι ἀσθενεῖς νά ἐπισκέπτεται τὴν ἡμέρα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἴκοσι βίζιτες τὴν ἡμέρα, ἀπὸ πέντε δραχμές ὁ ἓνας ἀσθενής, μαζεῦει ὁ γιατρός ἓκα τὸ δραχμές τὴν ἡμέρα, τρεῖς χιλιάδες τὸν μῆνα... Νά πῶς βγαίνουνε τὰ λεφτά...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καλέ διαβάσατε προχτές τὴν ἐφημερίδα τὸ Σ κ ρ ἰ π ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί ἔγραφε ; Καί μιὰ αὐτοκτονία πάλι ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Ὁχι, εἶχε ἓνα κατάλογο μὲ ὀνόματα ἑπτὰ ἀθηναίων, πού ἡ περιουσία τους πλησιάζει τὸ ἓνα ἑκατομμύριο δραχμές. Καί ἀπ' αὐροῦς τοὺς ἑπτὰ, οἱ πέντε εἶναι γιατροί...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ἡ συζήτησις πού ἄρχισε ἀπὸ τὸν καιρὸ, συνεχίζεται σὲ ἄλλα θέματα, γιατί ὅπως λέει κι' ἡ παροιμία : ἡ μιὰ κουβέντα φέρνει τὴν ἄλλη... ἕως ὅτου κάποιος ἀπὸ τὰ ζευγάρια τῶν ἐπισκεπτῶν θά σηλωθῆ νά φύγη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Φεύγετε ; 'Απὸ τώρα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Παρακαθήσαμε μάλιστα. Βλέπετε εἶναι τόσο καλὴ ἡ συντροφιά σα . Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι ἔχομε κι' ἄλλους νά ἐπισκεφθοῦμε σήμερα. Φυσικὰ ἢ ἀναχώρησις συνοδεύεται μὲ τὰ τυπικὰ : Καί πάλι χρόνια πολλά... νά ζήσῃ ὁ Γιάννης, νά τὸν χαιρόμαστε... Νά ξαναἰδωθοῦμε καμμιά μέρα... "Ὅπως δὴποτε. 'Ἐμεῖς ἔχομε ζοῦρ φῖξ τὴν Τετάρτη. Θά σᾶς περιμένωμε. "Ὅπως δὴποτε. 'Ἐρεβουάρ καί τὰ λοιπά.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τὴν στιγμή πού μπαίνουνε στό μόνιπο ἔχει ἀρχίσει νά σκοτεινιάζῃ. Δειλά δειλά ἀπὸ τὴν γωνιά τοῦ δρόμου, ἀκούγεται ἡ πρώτη βραδυνὴ καντάδα : 'Ἐνθυμήσου σιληρά...

ΚΑΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) 'Ενθυμήσου σκληρά
τὴν ωραία βραδυά... Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι τελειώνει ἡ πρώτη επίσκεψις τοῦ καταλόγου τῶν ἐπισκέψεων
Μέ ξεχάσαμε κάτι σημαντικό...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ξέρω τί ἐννοεῖς. Τό κλασσικό τραταμέντο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια, τό τραταμέντο, ὅπως τό λέγανε τότε. Κατά τὴν διάρ-
κεια τῆς ἐπισκέψεως, μπῆκε ἡ καμαριέρα πάντα ἄφογη μ' τό μαῦρο
τῆς μακρὺ φουστάνι, τὴν λευκὴ τῆς ποδιά

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τὴν ἔσπρη τῆς κολλαρισμένη σκούφια, τό μπουνέ, μὴν τό
ξεχνάς αὐτό καί ἔφερε ἓνα μεγάλο ἀσημένιο δίσκο μέ ἓνα βάζο
γλυκοῦ, συνήθως βύσσινο καί μερικά ποτήρια νερό ἐπάνω στά ὀ-
ποῖα εἶναι τοποθετημένα ὀριζοντίως κουταλάκια ἐπίσης ἀσημένια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καθένας πήρε εἰς κουταλιά γλυκό καί ἔβαλε τό κουταλάκι μέσα
στό ποτήρι λέγοντας : Νά σᾶς ζήση... χρόνια πολλά... Μερσί,
μερσί...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ὅμως ὅταν μπῆκανε στό ἀμάξι γιὰ νά πᾶνε στήν δευτέρη ἐπίσκεψι
ἀρχίζει τό κουτσομπολιό γιὰ τὴν πρώτη βίζιτα. Καιρό εἶχα νά
τὴν ὀῶ τὴν κυρία 'Ελβινίκη... Πῶς γέρασε...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶδες, εἶδες ; Καί βάφει τὰ μαλλιά τῆς τόσο ἄτσαλα πού φαίνον-
ται σάν πράσινα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τὰ χάλια τῆς ἔχει... ἀμέ ἡ ἔλλη, πῶς σοῦ φάνηκε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτὴ ἡ κυρία Βῆτα ; Καλέ τὴν ξέρω.. ἓνα χαρτόμουτρο θεέ μου
φύλαγε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Αλήθεια ; Παίζει ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ὅλες παίζομε, μά αὐτὴ τό παραπάνει. Σιέφου ὅτι μοῦ λέγανε
πῶς στό μάους τῆς κυρίας Νικολοπετράκη, ἔχασε μιά μέρα εἴκο-
σι ἐννιά δραχμές.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Εἴκοσι ἐννεΐδραχμές ; Πῶ πῶ... ὀλόκληρη περιουσία. Μά ποῦ τά
βρίσκει τόσα λεφτά ; 'Ο ἄνδρας τῆς εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος.
Τμηματάρχης εἶναι. Δέν μπορεί νά βγάζη τόσα...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποιός τά ξέρει αυτά ; Δένε πώς δέν εἶναι καί τόσο παστρινιά... Δέν εἶδες ὅτι τό μάτι της παίσει ; Δέ κοίταζε σάν νά σουνα λουκοῦμι νά σέ φάη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ἐ μ έ ν α ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐσένα, ἐσένα... καί τήν καλοποιῖταζες καί σύ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δέν εἴμαστε καλά πού θά μοῦ πῆς ὅτι κοίταζα αὐτήν τήν κανιάγια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν εἶναι καθόλου κανιάγια, βαστειέται ἀπόμα... καί μὴν φωνάζης δυνατά, γιατί μᾶς ἀκούει κι' ὁ ἀμαξᾶς.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ἐγώ φταίω ; Ἐσύ ἄρχισες αὐτήν τήν κουβέντα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐγώ τήν ἄρχισα γιά νά σοῦ δείξω ὅτι δέν μοῦ ξεφεύγει τίποτα πῶς τήν εἶπες ; Κανιάγια ; Καθόλου κανιάγια... εἶναι πολύ ὀρεκτική ἀπόμα μόνο πού δέν ξέρει κα' ντυθῆ ἢ κακομοῖρα. Καλέ τί γούστο ἀπαίσιο εἶναι αὐτό ; Τό πρόσεξες τό πράσινο πολικάνι πού φοροῦσε ; Χάλια παιδί μου, χάλια... ἦτανε πράσινο σάν μαραμένο μαρουλόφυλλο. Ἄμέ οἱ μπανέλλες πού εἶχε στό δαντελένιο κολλάρο τοῦ λαιμοῦ της ; Ἦτανε τόσο ψηλές πού τήν πνίγανε καί δέν μπορούσε νά μιλήσῃ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Γιατί σταμάτησε ὁ ἀμαξᾶς ; Φτάσαμε κι' ὄλας ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν φαντάζομαι τόσο γλήγορα. Γιά ρώτησέ τον...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μά πρίν τόν ρωτήσῃ, ὁ ἀμαξᾶς σκύβει καί λέει : Δέν μπορούμε νά περάσωμε κύριε. Ἔχουν φράξει τόν δρόμο μέ δοκάρια. Γιατί τόν ἔχουν φράξει ; Ποιός ξέρει ; Κάποιος ἐπίσημος ἄρρωστος θά μένη ἐδῶ κοντά...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια, γινότανε πολύ συχνά αὐτό στήν παλιάν Ἀθήνα. Ὅταν τύχαινε ν' ἀσθενήσῃ κανένας ἐπίσημος, βουλευτής, ὑπουργός καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ Ἀστυνομία ἔφραζε τόν δρόμο μέ δοκάρια γιά νά μὴν περνοῦνε ἀμάξια καί ἐνοχλοῦνε τόν ἀσθενή. Καί τ' ἀμάξια στρίβανε καί πηγαίνανε ἀπ' ἄλλου.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τελος πάντων, μ' όλα τὰ ἐνδεχόμενα ἐμπόδια, τό μόνιπο ἔφτανε στόν προορισμό του. Σταματοῦσε μπροστά στό σπίτι, τό δεῦρος κατέβαινε καί μιά ὑπηρέτρια ὁμοίμορφα ντυμένη ἀνοίγε τήν πόρτα :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέχονται ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μάλιστα, περᾶστε...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Περνοῦσαν. Καί ἔρχιζε πάλι ἡ ἴδια διαδικασία. Ἡ κουβέντα γιά τόν καιρό, ἡ συζήτησις γιά τήν ἐμφλουέντζα
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί ξέρεις τί ἦτανε ἡ ἐμφλουέντζα ; Ἡ ἴδια πάντοτε ἀσθένεια πού ἀλλάζει ὄνομα σύμφωνα μέ τήν ἐποχή. Στά 1880 τήν λέγανε ἐμφλουέντζα... στά 1890 τήν εἶχανε βγάλει Ντάνγκια, ἀργότερα στά 1918 τήν ἀποκαλοῦσανε ἰσπανική γρίπη, μετά δέκα χρόνια στά 1928, τήν λέγανε Δάγγειο καί τώρα τελευταῖα τήν λένε γρίπη...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μέ τήν διαφορά ὅτι τῆς ἀλλάζουν ὑπηκοότητα καί τήν ξέρουνε πότε γιά ἀσιατική γρίπη, πότε γιά κινέζικη, πότε γιά ἰνδική ἐνῶ εἶναι ἡ ἴδια καί πατροπαράδοτη ἐμφλουέντζα. "Ὅμως νομίζω πώς φύγαμε ἀπό τό θέμα μας.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γι' αὐτό, γιά νά ξαναμποῦμε στό θέμα, ἄς θυμηθοῦμε κανένα ἀπό τά παλιά μας τραγούδια. Τί θά 'λεγες γιά τό : Μάτια πού δέν βλέπονται ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Συμφωνῶ. Καί τό λέει τόσο ὁμορφα ἡ Κλειώ...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μέ συνοδεία πιάνου) Μοῦ 'πες πώς θά φύγης
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τώρα ; "Ἐχομε νά κάνωμε κι' ἄλλες ἐπισκέψεις ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιά ποιόν λόγο νά τίς κάνωμε ; "Ὅλες θά εἶναι ἴδιες καί ἀπαράλλακτες. "Ὅλες ἀρχίζουν τήν συζήτησι γιά τόν καιρό καί μετά τήν ἀναχώρησι, μέσα στό ἀμάξι, κουτσομπολιό γιά ὅσα εἶχανε ἰδεῖ στό σπίτι. Πρέπει ὁμως νά ξέρης ὅτι σέ πολλά σπίτια εἶχανε καί ἀτραξιόν...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μή μέ τρελαίνεις... τί είδους άτραξιόν ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Α βέβαια. Συνηθέστατο ήτανε κάτι τέτοιο. Περίμενε ή μαμά πότε θά 'ρθη μία έορτή γιά νά παρουσιάση τήν κοροουλα της πού έπαιζε πιάνο καί τήν άλλη της τήν κόρη πού μάθαινε άπαγγελία μέ τόν καθηγητή Μάρκο Σιγάλα καί θά έλεγε κάτι τοσ Ζαλουώστα : 'Ο βρρρηάς πού τ'άρνάκια παγώνει...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί άπό πιάνο θά έπαιζε ή νεαρή πιανίστρια τό κλασσικό καί γλυκανάλατο ένεϊνο κομμάτι της πολωνέζας

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπράβο, μπράβο... αυτές λοιπόν ήτανε οί άτραξιόν του σπιτιου γιά τίς έπίσημες έορταστικές ήμέρες... ένω τώρα Πιάγιο μου, είναι χαρά θεου. Ούτε άπαγγελίες ύφιστάμεθα, ούτε ρεσιτάλ πιάνου μās ταραζουνε τά άυτιά.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί βέβαια όχι. Τό τηλέφωνο, όπως εΐπαμε, μās γλύτωσε άπ'όλους αυτούς τούς μελάδες. Ένα τηλεφώνημα : Χρόνια πολλά Γιαννάκη μου...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σ'εύχαριστώ Σωκράτη μου. Νά 'σαι καλά πού μέ θυμήθηκες.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Αστειεύεσαι ; Μπορούσα νά σε ξεχάσω ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σ'εύχαριστώ πολύ... Φυσικά, όλα αυτά είναι τυπικά καί τίποτε περισσότερο, μά μήπως οί βίζιτες του παλιου καιρου δέν ήτανε μόνο τυπικές ; "Ελα τώρα, γιατί περνά καί ή ώρα μας καί μόλις προλαβαίνομε νά ποϋμε κανένα τραγουδι άκόρη... Έστω κι'έν είναι νά τό διαλέξη ή κλειώ μόνη της .

ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (Μέ συνοδεία πιάνου) "Ελα... έλα....

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πιάγιο μου αγαπητέ, τελειώσαμε κι'άποφε κι'όρεβουάρ τήν έλλ. Κυριακή, τήν ίδια πάντα ώρα στίς δυτώ καί μισή...